

דברי הרב הוטנר והרב דסלר על אירועים קשים שעבר עם ישראל

הפגיעה הקשה שפגעו מחבלי החמאס ביחידים רבים מאד ובכלל הצבור קשה עד מאד. הלב רוצה לזעוק והפה רוצה לדבר, ויש לגייס את כל כוח השליטה של האישיות, כדי לאפשר לזעקת הלב להחניק את רצונו של הפה לדבר.

המשכיל בעת ההיא יידום, ובשעה שסופרים את המתים, בשעה שמתינו מוטלים לפנינו, בשעה שהקרבות בעיצומם, ואלה שאומרים "לכו ונכחדם מגוי ולא ייזכר שם ישראל עוד" ממשיכים את פעולותיהם, יש מקום רק לתפילות ולעורר רחמי שמים.

גם אנו לא נאמר מילה, אלא רק נצטט כמה מגדולי ישראל שאמרו את דעתם בהזדמנויות אחרות. אין אני בטוח שהדברים מתאימים לאירועי הימים האלה. בוודאי יש כמה הבדלים גדולים בין האירועים אליהם התייחסו גדולינו דלהלן לבין האירועים שאנו נמצאים בהם. אך אשאיר לקוראים לשפוט מה דומה ומה מתאים, אם בכלל.

הרב הוטנר אמר בשנת תשל"ו בישיבת רבנו חיים ברלין, בדברו בפני למעלה ממאה ראשי ישיבה מכל רחבי ארצות הברית על חורבן יהדות אירופה את הדברים דלהלן: **"אין צורך לומר בשלב זה שמכיוון שחורבן יהדות אירופה הייתה תוכחה, גזירה שעם ישראל נושא על כתפיו כחלק בלתי נפרד מהיותו העם הנבחר, אין לנו שום זכות לפרש מאורעות אלה כעונש ספציפי מכל סוג שהוא עבור חטא ספציפי, התוכחה היא חלק בלתי נפרד מחיי עם ישראל עד לביאת המשיח, והיא מוטלת על כלל ישראל ברצון ה' ומסיבות הידועות ומובנות רק לו. אדם צריך להיות נביא או תנא לפני שיוכל לטעון שהוא יודע את הסיבות הספציפיות למה שקרה לנו..."** (דברי הרב הוטנר זצ"ל מובאים בקובץ אוריינות שנוערך על ידי הרב עמיהוד לוי זצ"ל כרך כ"א עמ' תע"ט).

במכתב ששלח הרב דסלר לתלמידיו בישיבת פוניבז' בחודש ניסן תש"ח כותב הרב דברים שנראה כי חייבים הם להישמע גם בימינו. ושוב לא אני שאקבע את רלוונטיות הדברים לתקופתנו, משאיר אני את המסקנות לקוראים.

בתחילת דבריו (מכתב מאליהו חלק א' 209 מאמר קולו של אליהו) כותב הרב:

"והנה מי שיוכל להתרכז ולהסתכל במאורעות הזמן הנוכחי, מי שיש לו מנוחת הנפש הדרושה לזה, הלא אחרת לגמרי יראנה מאשר יראוה שאר בני האדם..."

ובהמשך:

"בילקוט שמעוני (שה"ש ב) איתא: 'קול דודי, כיון שישמיע קול השופר, כ' זוועות באים לעולם, י' מקומות נהרגין וי' מקומות נשרפין (י' פירושו כלל - גזירה כללית של הריגה וגזירה כללית של שריפה, הלא ראינו כבר כי לא חסרו לנו כבשונות ולא חסרו כלי זיין להורגים), מלמד שאין הפתח (פתח הגאולה הפנימית) נפתח כולו כאחד, אלא אליהו ז"ל בא לעיר אחת ונעלם מחברתה, ומדבר עם האיש ונעלם מחבירו". ועי' מהר"ל (נצח ישראל פרק כ"ח) "פעמים הרבה היה אליהו מגיד לאדם דברים, ולא ידע האדם מאין באו

לו הדברים, והיה נדמה לו כאילו הדברים היו לו מעצמם ואין דברי אליהו שהגיד לו".

מה זה היה לנו שלא נראה ולא נדע קול השופר חזק מאד בכל העולם כולו, זה עשרות שנים תרועות מלחמה וחורבנות, והריסות יסודות העוה"ז כולו אין פוסקות. מהו זה קומוניזם? מהו זה הערבוב והשיבוש שבכל הכלכלה כולה על פני כל הארץ לאין מרפא? ואח"כ גזירות כלליות עלינו של הריגות ושריפות - וטרם נשמע בקרבינו את אשר אליהו ידבר? אבל הרי טרם אשר נטה את אזנינו לשמוע לדבריו ולהסתכל באשר יראה לנו לשוב בתשובה, אי אפשר לזכות במשיח כלל. הן אמרו ז"ל (ילקוט סוף מלאכי) "ר' יהודא אומר אם אין ישראל עושין תשובה אין נגאלין. ואין עושין תשובה אלא מתוך צער וטלטול ומתוך שאין להם מחיה, ואין עושין תשובה עד שיבא אליהו, שנאמר הנה אנכי שולח לכם וכו'". הרי דאין התשובה האחרונה שייכת אלא במי ששומע קולו של אליהו מדבר אליו. והיינו ביאת אליהו אליו ואשר לא יחפוץ ולא ישמע מה דינו הלא הוא ניהו אשר לא ישוב ולא יזכה ח"ו.

האם עדיין לא נראה שהשעה האחרונה מתקרבת ובאה?

האם עדיין נשחק בצעצועי התינוקות ונחבק אלילים ועבודה זרה פעוטה הבל הבלים ולא נעזבם? האם לא ידענו בני אדם שחבקו ונשקו לעבודה זרה עד שיצאו נשמתם ועודם דבוקים בפסיליהם?

כלום לא נראה בעינינו את נקמת השטן הס"א, כי אך הראה לנו את טוב ליבם של העמים שעת פקידה הייתה ואילו זכינו ונשאנו לבנו באמת אל אבינו שבשמים כי אז הוכרחו לעמוד בהבטחתם כמפורש בתורה (דברים א' ה') ראה נתתי לפניכם את הארץ וברש"י שם: "אין מערער בדבר ואינכם צריכים למלחמה שאלמלא שלחו מרגלים לא הוצרכו לכלי זיין" והאמננו בהם למרות דברי הכתוב בגדר התשובה (הושע יד ד) "אשור לא יושיענו וכו' ובכן מה היה? - כל העמים מתכנסים יחדיו לגזור עלינו גזירות מה שלא היה כמותו לעולמים. (מי יוכל למסור אותנו בידי מרצחים אם ה' לא יעזבנו?)

אמנם אם אנו מדמים כי עוד חזון למועד, האם לא נטעה? כל יעודי חבלי משיח נתקיימו כבר מעמיד מלך קשה כהמן גזירות שריפות והריגות רעב וחוסר כל הכל נתקיים לעינינו. מלכות הרשעה מתפשטת - מתקיים ומתאספים גויים כולם נגדינו - האם יש עוד פנאי לדחות את שימת ליבנו לשמוע אל דבריו של אליהו?

עלינו להתחזק בכל מאמצי כוחותינו ונוכל עמוד! אם חיזוקנו יהיה מן השפה ולחוץ, אשר היום נתלהב ולמחר איננו, אין זו לא ראייה ולא שמיעה, ואינו נחשב למאומה. אם כולנו כאחד נעשה את חבורתנו לחבורת תורה באמת, זהו טוב ואם לאו מה תועלת לנו ב"כאילו"?

מה תועלת לנו בחבורת תורה על פי משפט משחקי התינוקות?

ואם הרפיון הוא השליט הרי לא השגנו כלום לא הגענו למאומה. האם אין די בכל השנים אשר כל אחד ואחד מתעה את עצמו?

צריך להתחזק בלימוד התורה בעמל העיון ובהתמדה אליבא דאמת וצריך להתחזק לקבוע את עצמנו להתבונן במוסר ע"פ מבט האמת בכל יום. הן אך אז נתחיל לראות בלבותינו את אור האמת שלא ראינוהו עד עתה ונשמע בקרבנו אמתיות שלא שמע לבבנו

עדיין בהתחזקות והתעודדות זוכין לסייעתא דשמיא ובמבט האמת זוכין לגאולה". (עד כאן דברי הרב דסלר).

האם דברי הרב דסלר מתאימים לאירועי הימים האלה? האם גם אנו מתעלמים מקולו של אליהו? לא אני אפסוק. אך דבר אחד ברור, זעקתו של הרב דסלר בשאלתו הרטורית: "מה תועלת לנו בחבורת תורה על פי משפט משחקי התינוקות"? צריכה לצלצל באזנינו כפי שהייתה אמורה לצלצל באזני אלה שאליהם נשלחו הדברים בזמנו.